

שארית יעקב

ביטאון

יצא לאור על ידי מרכז מוסדות נדבורנה ביתר בארה"ק | בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

שנה ט' | גיליון טצ"ב | פרשת ויקרא תש"פ

קול קהילתנו 073-3834583

התנצח והתנחם בחצר הקודש

יציאת השבת	כניסת שבת	ביתר - ירושלים ת"א - בני ברק לונדון ניו יורק
20:14	18:20	
20:11	18:37	
19:42	18:08	
20:30	18:56	

הזמנים לפי שיטת ר"ת

"מן הבאר הוא"

דא"ח מכ"ק מרן אדמו"ר זצוקללה"ה

אדם כי יקריב מכם קרבן. פירש רש"י, אדם למה נאמר, מה אדם הראשון לא הקריב מן הגזל שהכל היה שלו, אף אתם לא תקריבו מן הגזל. כמו שאדם הראשון ידע שהכל מהשי"ת, אף אתם אל תחשבו שמה שאתם מקריבים לפניי הוא משלכם - אלא הכל של השי"ת.

כ"ק מרן אדמו"ר זי"ע, ליל שב"ק פרשת ויקרא תשל"ט

הנל מהשם יתברך

ישקו העדרים

עושים טובה לבורא יתברך, שאנו מפרישים מן הצאן 'שלנו', מהרכוש שלנו... כי זאת בחינה של 'גזל' ממש, כי במחשבה משובשת זו, אנו מביעים את אי הודאות שהכל ממנו, והיא אם כל חטאת.

הדיוק הזה מקופל בתוך מילות הפסוק: אדם כי יקריב מכם, המילה 'מכם' באה לעורר אותנו גם אם זה נראה מאד שזה מכם, שזה מהרכוש שלכם, תדעו נאמנה כי אין זה אלא "קרבן להשם", שבאמת הכל הוא של השם יתברך, ואין אנחנו נותנים.

ולא רק בתחום הקרבנות הדברים אמורים, אלא בכל עניני העולם הזה, אם נזכה שלא להסיח דעת אפילו לרגע מן האמונה הקדושה, השלימה והתמימה בבורא יתברך שמו, אשר (דברים ה, יח): "הוא הנותן לך כח לעשות חיל"... והתרגום מפרש, כי הוא הנותן לך עצה לקנות נכסים, ועל ידי זה נזכור תמיד, כי כל מה שיש לכל אדם בגשמיות בעולם הזה, וכל מה שזכה לסגל ברוחניות, הכל מאתו יתברך שמו, ברוב רחמיו וחסדיו הגדולים, וברצונו להיטיב לברואיו, ולכן עלינו להודות להשם יתברך על כל דבר ודבר ולחיות מתוך תחושה של הרגשה באמיתת מציאות הבורא יתברך, שמשם כל הברכות והישועות.

למי שהכל שלו, לא היתה לו יכולת להתגאות על עולם שאינו שלו, על עולם שבודאי בלי שום ספק שייך לאדון הכל.

נקודה זו של האדם הראשון, צריכה להיות במדעיו של כל אדם הבא לעולם, כאשר זוהי והשם מצליח את דרכו, וקנה עושר ונכסים עליו לדעת שהכל ממנו יתברך, והכל שלו יתברך, וכדרך שאמרו רבותינו בלשונם הזהב (נזיר ד' ע"ב): 'מפני מה אתה מתגאה בעולם שאינו שלך'. ואמרו (ברכות לה ע"ב): 'כל הנהנה מן העולם הזה בלא ברכה כאילו גזל להקב"ה וכנסת ישראל'. והדברים מדהימים, שלא הפירוש הוא, שהכל שייך 'גם' להקב"ה, אלא שהכל, ממש הכל, שייך "אך ורק" להקב"ה, לאדם אין כלום ממש - גם מהדברים שלכאורה שייכים לו, ואם אינו מברך את בעל הבית על ההנאה, שזה התנאי שהתנה כביכול עם מי שרוצה ליהנות, הרי שאינו אלא גזלן פשוט, הגוזל מה שאינו שלו. כי באמת אינם שלו, הכל שייך למי שאמר והיה העולם.

אלו הם דברי המדרש: מה אדם הראשון לא הקריב מן הגזל שהכל היה שלו, כי אדם הראשון לא גזל את הקדוש ברוך הוא על ידי ההכחשה הנבזית - לומר שלי העולם, אלא ברך על כל דבר, כי היה ברור לו שהכל מהשם יתברך, כך אנחנו כאשר נקריב קרבנות, לא נעלה בדעתנו, שאנו

על הפסוק: "אדם כי יקריב מכם קרבן לה". פירש רש"י ז"ל בשם חז"ל הקדושים, אדם למה נאמר, מה אדם הראשון לא הקריב מן הגזל שהכל היה שלו, אף אתם לא תקריבו מן הגזל. דיבר בקדשו רבינו הקדוש בעל ה'באר יעקב' זי"ע, שבפסוק זה רמזו לנו חז"ל הקדושים מוסר השכל גדול מאד, הבה נא נתבונן באדם הראשון, יציר כפיו של אלקינו, לא היה איש אחר לצידו, איזו הרגשה היא זאת? אדם אחד בודד בעולם! יכול הוא לשוט בכל העולם לארכו ולרחבו, אין מונע... ממש בעל הבית של העולם.

מה היו מחשבותיו של האיש הראשון הזה, האדם עלי אדמות שהגיע לשיא הידיעה באמיתת מציאותו של בורא עולמות ית"ש, כי הלוא יודע את מקור מוצאו, שהוא יתברך הוא אביו ואמו גם יחד, עם זאת, ידע כי כל היקום וכל אשר בו הוא יצירת כפיו של השם יתברך הגדול, כי לא הוא ולא אחר גידלו את העולם היפה הזה - יש בורא לעולם שהכל שלו.

הידיעה הזאת, היתה מלפפת את מדעו תמיד, ההרגשה הזאת, שלמרות שהכל שלי - שום דבר בעצם לא באמת שלי, היתה נצבת כהוכחה חיה לנגד עיניו, הוא הוא עצמו ההוכחה - יציר כפיו של בורא כל עולמים... אדם הראשון אדם של ביטול מוחלט היה, הביטול שאין כמוהו

דברות קודש

מנ"ק מוך אדמו"ר שליט"א

רעיון דרעוין פרשת ויקרא תשע"ז

מפיהם בתפלתם, רק היא מקובלת שאינה חוזרת ריקם, ומתקיים מדוגמת התפלה. כגון בענין תפלה זו שאנו מתפללים על הגאולה, אף על פי שעדיין לא היתה הגאולה האמיתית, מכל מקום בכל יום ויום מתקיים מעין הגאולה, כי רבים קמים עלינו, לולי ה' בעזרתה לנו כולנו אבדנו, כי אנחנו כשבה אחת בין שבעים זאבים.

אמנם לפי האמת לאמיתו אני אומר, שאין הכוונה במה שאמרו שתפלת רבים אינה חוזרת ריקם, שהכוונה יהיה שהשם יתברך עושה רצון המתפללים. רק הכוונה היא שהתפלה היא מרוצה ומקובלת להשם יתברך כשאר המצות עשה שאדם מקיים, עושה סוכה ונוטל לולב וכיוצא בזה, הנה המצוה היא נחת רוח לפניו יתברך ועושה בה רושם למעלה, ושכרו שמור כי שכן מצוה בהאי עלמא ליכא (קידושין לט:). ולפעמים אוכל פירות בעולם הזה. כן התפלה היא מצות עשה, כמו שנאמר (דברים יא, יג) 'ולעבדו בכל לבבכם', איזה היא עבודה שהיא בלב הוי אומר זו תפלה (תענית ב). ותפלת היחיד לפעמים היא חוזרת ואינה ריח ניחות, אבל תפלת רבים רצויה ומקובלת ונעשית עטרה ממנה, והיא שמורה עד לעתיד ליתן שכר. אבל אין מן ההכרח שיעשה עתה השם יתברך רצון התפלה, רק היא ככל מצות עשה שאדם עושה ושכר מצוה שמור הוא, ומהתפלה נעשית עטרה. והנה אינו דומה מועטין העושין מצוה למרובין העושין מצוה (ספרא בחקותי ב, ד) שאז הרושם יותר גדול ומתייחד המלך בכבודו, על כן ממתין מלעשות עטרה אף שנגמרה כנסת אחת, וממתנין עד שיגמרו כל הכנסיות ואז עטרה גדולה. ועוד, אף כשנפרדים למטה הכנסיות, מכל מקום למעלה ישראל בשרשם הם כנסת אחת, שעל כן נקראים כנסת ישראל, כלומר, שהם מכוונים ומתייחדים וגו'. הרי, שכוח הרבים גדולה היא עד למאוד, ותפילתו מקובלת ומרוצה תמיד לפניו, עד שנעשה עטרה, ויקבל שכרו משלם לעתיד לבוא. ואולי יש לדייק בדברי חז"ל הנוכח, דלא כתיב אינו דומה קצת העושין במרובה להעושין במועט, אלא, דמשמע דאינו דומה כלל מועטין העושין למרובין העושין, לומר לך, עד היכן מעלת מרובין העושין למועטין העושין, עד שאינה בכלל השוואה כלל.

וממילא, יש לנו לנקוט מהכא יסוד וכלל גדול, שכשהאדם בא לבית הכנסת או לבית המדרש שרבים מצויים שם, ולומד או מתפלל כפי הראוי למקום קדוש, אזי משפיע מלימודו המשך בעמוד ד'

אלהינו בכל ארחות חיינו, וז"ל הזהב: ואומר, כי ענייני הקרבן כולם לעורר מחשבת המקריב, ולפי המעשה ההוא יקח דמיונותיו בנפשו, הכל כאשר כתבנו כבר, ועל כן בהרחיק החמץ, שהוא נעשה בשהייה גדולה, מקורבנו, יקח דמיון לקנות מידת הזרירות והקלות והמהירות במעשי השם ברוך הוא, וכמו שאמרו זכרונם לברכה הוי קל כנשר ורוץ כצבי וגבור כארי לעשות וכו'.

ונתחייב העניין במנחת היחידים יותר ממנחת הציבור לפי שהיאוש והעצלה נמצא ביחיד יותר, כי הרבים יזהירו זה את זה, ולכן לא תקפיד התורה על זה במנחת הציבור הבאה מזמן לזמן, כגון שתי הלחם של עזרת, אבל בלחם הפנים אף על פי שהוא נקרא גם כן מנחת ציבור, מחמת שהיא מנחה תמידית בכל שבת ושבת תקפיד התורה בה, ונצטונו גם כן בה שתהיה מצה. הרי, שמצוה זו באה לרמוז לכל אדם אשר על פני האדמה, לעקור את שורש העצלות עד תומה, כי היא שורש כל הקרירות, וכאשר יזדרז האדם לקיים מצות בוראו, תבוא אליו אור השמחה הפנימית ויהיה חפצו ורצונו לעבוד את ה' אלהיו מתוך אהבה עילאה, והעצה לכך היא, שיהיה רגיל ללמוד תורת ה' ולקיים מצותיו, דייקא ברבים ולא ביחיד, על אף שלפעמים נראה הדבר להיפוך, שכאשר ילמוד ביחידות, ישיג לנכון הרבה ממה שילמד ברבים, כיוון שלימודו מתקיימת באין מפריע, לזאת בא בעל החינוך לשרש מחשבה זו מקורבנו, ולומר לנו, שלימוד התורה וקיום מצותיו ית"ש דייקא ברבים, היא הסיבה שתגרום להצלחות להיעלם מאתו, כיוון שרבים יזהירו זע"ז ואיש את רעהו יעזורו ולאחיו יאמר חזק חזק ונתחזק, ובכדי למתק את דברינו נעתיק את דבריו המלהיבים של רבינו השל"ה הק' (פרשת בשלה - תורה אור) המלהיטים לב כל נפש כל חי וז"ל: "...בענין הקושיא אשר ראיתי בספר בית אלהים [להמבי"ט] (שער התפלה פרק יז) שהקשה לומר, הלא ברית כרותה היא שתפלת רבים מרוצה ומקובלת ואינה חוזרת ריקם (ברכות ה). כמו שנאמר (איוב לו, ה) 'הן אל כביר ולא ימאס', הנה עניינו רואות שאינו כן, שהרי תפלת י"ח קבועה לכל ישראל, ומתפללים גם כן בכל יום כמה וכמה ברכות בתפלה המיוסדת על הגאולה, כמו 'ראה נא' כו', 'תקע בשופר גדול' כו', 'השיבה שופטינו' כו', 'ולירושלים עירך ברחמים' כו', 'את צמח' כו', 'רצה' כו', ישראל מתפללים כן שלש פעמים בכל יום ועדיין לא נושענו מהגלות המר הזה. ותירץ שם כמה תירוצים, והמחוור בעיני לענין הפשט, כי מה שאמרו תפלת הרבים מקובלת, אין הכוונה להיות נעשה ככל היוצא

בתו"ק (ויקרא ב, יא, יב) כל המנחה אשר תקריבו לה', לא תעשה חמץ, כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה לה'. קרבן ראשית תקריבו אתם לה' וגו'. ופירש"י, מה יש לך להביא מן השאור ומן הדבש? קרבן ראשית - שתי הלחם של עזרת הבאים מן השאור, שנאמר (ויקרא כג, יז) חמץ תאפינה, ובכורים מן הדבש, כמו בכורי תאנים ותמרים, ע"כ.

ומצינו במפרשי התורה הרבה טעמים לדבר, ונציין אחדים מהם. בכלי יקר כאן מובא טעמה של מצוה זו, וזהו תו"ד, כי לכל אדם יש לו תאוות לחמדות העולם הזה המכונים דבש, וכמו שהדבש מתוק לחיך ואכילת ריבוי מזיק לאדם, כך כל חמדות העולם הזה הם הכרחיים וריבויים מזיקת, והעצה לכך היא, שישתמש האדם בכך רק מן ההכרח ומן המותר ירחיק עצמו, ושאור הוא ליצה"ר כפי שאמר ר' אלכסנדר בתפילתו (ברכות יז). רצוננו לעשות רצונך, אלא שהשאור שבעיסה מעכב, ושני הדברים הללו הכרחיים הם למציאות חיים האדם, כי אם לא ישתמש בהם ימות ולא יחיה ולא יהיו איבריו חזקים ובריאים לתורה ולמצות ה'. ואלמלא היצה"ר לא היה האדם נושא אשה ולא בונה בית, ונמצא העולם חרב. ואלו הדברים קודמים בזמנם אל עסק התורה, כי אם לא יאכל תחילה קמח לא יהיה גם תורה, אבל עסק התורה ראשית המחשבה והמעלה, לפי שהשאור והדבש אין בהם השלימות מצד עצמם לעלות לריח ניחות לה' אך שהם ראשית והחלה אל האדם שעל ידם הוא יכול לבוא לידי שלימות הנפש. ע"כ הזהירה התורה דלא יקטיר שאור ודבש על גבי המזבח, כי מצד עצמם אין בהם שום צד שלימות, אך קרבן ראשית תקריבו אותם, להורות לנו שהם אך ורק ראשית והתחלה אל האדם שעל ידה יגיע לשלימות הנפש, אשר אי אפשר להשיגו בלעדה. ומוזה הטעם אין מקריבין מהם כי אם השאור לקרבן ראשית ביום מתן תורתנו, כי התורה כמו תבלין אל היצר, והיו שתי הלחם של עזרת מן החמץ, כי התורה שניתנה בו רפאות תהא לשריך, וכן נמי הביכורים באים מן הדבש, כי בזמן שיתן אל ה' ראשית פרי אדמתו מכל מאכל אשר יאכל, אז יאכל כל ימיו חולין בטרהרה, כי זה ההוראה שאכילתו תהא על זו הכוונה, שהשלימות האמיתית הוא ראשון אצלו במחשבה, וכן טעמא דביכורים היא לשבר תאוות אכילתו, כאשר יבואר בעזר ה' בפרשת כי תבוא, עכתו"ד.

אולם, בספר החינוך (מצוה קיז) מצינו טעם לאיסור הלז אשר ממנו נלמד לעבוד את ה'

לחיות עם הרבי זי"ע

לרגל הופעת חלק ב' של הספה"ק 'וחי בהם'

פרקי הדרכה מהקודש פנימה

שמשוהו טורד את מנוחתך ולוקח את מחשבותיך. יש משהו שיכול לעזור לך? כדבר איש על רעהו, השיב לו בחיוך: "כן. כך וכך כסף יעזור לי מאד". התעניין הלה ושמעו כי מדובר בכרך הבא של 'באר יעקב' שהוצאתו לאור כרוכה בסכום גדול זה, וחס וחלילה שלא תתעכב ותימנע.

ושוב, בלי להעמיק במחשבה, מאיר רעיון בלבו של הידיד, ואף הוא אינו יודע מה טיבו של אותו רעיון: "שמעני ידיד. אני מוסר שיעור במסגרת 'מאורות הדף היומי' לקבוצת יהודים בתל אביב, ואחד מהם הוא בעל יכולת וידוע לי עליו שיש בו מידה גדושה של הכרת הטוב לרבי זי"ע. אולי כדאי לנסות לפנות אליו". נפרדו לשלום והוא הזדרז להתקשר לידידו הגדול הגה"ח רבי חיים דוד קובלסקי שליט"א, תלמידו חביבו של רבנו הקדוש זי"ע ומי שעומד בראש המפעל הכביר 'מאורות הדף היומי', כדי לבקש ממנו את מספר הטלפון של אותו יהודי בעל יכולת. ובמקום שרבי חיים דוד יתן לו את מספר הטלפון, ביקש ממנו שימתין רגע על הקו, ובעצמו התקשר אל אותו אדם ושאל אותו, היש את נפשו לפגוש את נכדו של הרבי זי"ע 'בנושא שעשוי לעניין אותך'. נענה הלה על אתר וקבע להם זמן למחרת אותו יום, בשעה שתים עשרה בצהריים, במשרדו שבאחד המגדלים המפוארים שבלב תל-אביב.

לאחר הקדמה קצרה של דברי נימוסין, ביקש המארח לשמוע את המבוקש, והם סיפרו לו על הספרים הקדושים וההשקעה האדירה המושקעת בכל ספר וספר, ובסיום הדגישו את הצורך המיידי כדי להשלים את הכרך ולהדפיסו. התעניין היהודי בכמה כסף מדובר, וכששמע את הסכום הנקוב - אירע הבלתי צפוי. הוא החל לבכות. בדמעות ממש.

כמה דקות ארכו עד שנרגע קמעא והיה מסוגל להגיד את דברו, ומילותיו הראשונות: "יהיה לכם קשה להאמין למה שתשמעו עכשיו, אבל אלו העובדות במדויק. לפני כמה וכמה שנים רכשתי דירה גדולה באחד ממיזמי היוקרה בצפון תל-אביב, ובאותה עסקה נועצתי רבות ברבי זכרונו לברכה. היתה זו עסקה מורכבת, ובהדרכתו המפורטת הצלחתי להשלימה במחיר טוב. לפני תקופה ארוכה החלטתי להציע את הדירה הזו למכירה, ושוב היתה זו עסקה לא פשוטה ושמצריכה המון סיעתא דשמיא. הרבי זכרונו לברכה כבר לא כאן ואין עם מי להתיעץ, אבל האמנתי שאותה ברכת שמים שקיבלתי בזכותו, בוודאי תמשיך ללוותני. הנושא התגלגל תקופה לא קצרה, ולאחרונה הבשילה אחת ההצעות, והבוקר, היום בבוקר, נחתמה העסקה,

שאינו מצוי ואין לו הסבר אחר, זולת המציאות הפלאית שרבנו הקדוש זי"ע חי בזכרונו של כל אנשי שלומנו, מאנשי סגולה ורמי מעלה ועד לבעלי-בתים שרואים עצמם בראש ובראשונה 'נדבורנער חסידים'. והאמת מבקשת להיאמר: אם בספר הראשון התבטא רבנו הקדוש זי"ע כי זו 'מתנה מהזיידעס מן השמים', חשים החסידים בכל ספר וספר כי זו מתנה מאת רבנו הקדוש מן השמים" ---

לאסוד הוא והדברים מפורסמים בקרב אנ"ש, ש'קבלת הקהל' אצל רבנו הקדוש זי"ע לא פסקה, ויעידו על כך העקבות הרבים הנחזים בביור במשעולים הצרים המולכים אל 'אוהל בית נדבורנה', מקום ציון קדשו במרומי הר הזיתים. כפי שהדריך בעצמו, בהנהגה הנהוגה כשבאים להשתטח על מקום מנוחתם של הקדושים אשר בארץ המה, לעמוד שם כפי שניצבו אצלו בעודו חי עמנו ולשטוח את הבקשות בשיח פשוט. אין לנו 'וחי בהם' גדול מאותם רגעים, בהם מסוגלים לדבר ולבקש, בידיעה ברורה שרבנו הקדוש זי"ע מאזין ומשמש כמליץ יושר להגיש בקשותינו לפני בורא כל עולמים הון ברחמי את הכל. ואף זה אינו סוד, שכפי שהיה רבנו הקדוש זי"ע 'פועל ישועות בקרב הארץ', הוא 'פועל ישועות בגנוי מרומים'.

סיפורים רבים יש בפי יושב ראש מכוון 'דבר חיים', על עשרות ומאות פעמים שעלה ירושלימה כדי לבקש מזקנו, רבנו הקדוש זי"ע, עזרה מעשית ומורגשת בהוצאת הספרים הקדושים, וכמה רב מניין של הפעמים שהזדרז לשוב ולעלות לציון כדי להגיד 'תודה' (בבחינת 'דבר שנצטער בו אותו צדיק', שכן לא היה בדורות האחרונים מורה-דרך לאמירת 'ישר כוח' כרבנו הקדוש זי"ע...).

בתואר 'הסיפור הכי מיוחד' שניכר בחוש איך רבנו הקדוש זי"ע 'חי' את הוצאת הספרים - ניתן להכתיר לפחות שני סיפורים, אולם אחד מהם אינו בר פרסום ואף בשני נדרש עילום שמו של נשוא הסיפור. ומעשה שהיה כך היה:

לפני הוצאתו לאור של אחד הכרכים של 'באר יעקב', היה חסר בקופת המכון סכום נכבד של כמה וכמה עשרות אלפי שקלים למימון השלבים האחרונים וההדפסה. המכון, כידוע, אינו משופע בממון וכל פרוטה מחושבת ומוקדשת למלאכת הקודש, וככל שנקפו הימים והספר היה צריך לרדת לדפוס - גברה המועקה. בצוהרו של אותו יום הוא פסע ברחוב, ובדרכו נקלע ידו ותיק, שאמנם אינו חסיד נדבורנה, אבל משפחתו ואביו שליט"א קרובים היו אצל רבנו הקדוש זי"ע, ואותו אברך אף זכה שרבנו זי"ע שימש בסנדקאות בהיכנסו בבריתו של אברהם אבינו ע"ה. והידיד, ללא כל הקדמה, פונה ופותח: "חיים מרדכי, נראה

ברוך המבדיל בין קודש לקודש

נותנת הדעת ומחייב ההגיון, שכשם שהחסידים מוצאים את רבנו הקדוש זי"ע בספריו הקדושים, אף הוא זי"ע מחפש אותנו שם בין הדפים... והדברים פשוטים ומבוארים, שכאשר חשים החסידים שרבנו הקדוש זי"ע חי עמם מתוך הספר, בוודאי שיש בכך ניחא לנשמתו הטוהרה בגנוי מרומים, כאשר שפתותיו דובבות באופן שמרגישים את חיותו השמורה בקרבנו.

את ההתבטאויות הבלתי נשכחות אצורה בגנון הזכרונות מאותו יום בו ראה אור הספר הראשון, בפקודת ועידוד רבנו הקדוש זי"ע, והיה זה החלק הראשון של הספה"ק 'דבר חיים'. הספר יצא מן הדפוס ימים אחדים לפני יוצא דהילולא (ט"ו טבת תשס"ט), ובו ביום התקיימה חתונת חדב"נ הרה"ג רבי יהודה הורוויץ שליט"א, חתנו של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א. בבוקרו של אותו יום, התבטא רבנו הקדוש זי"ע, כי אם הספר יגיע קודם החתונה, חפץ הוא לערוך מעמד 'לחיים' מיוחד לציון הרגע הגדול אליו השתוקק וייחל. התגלגלו הדברים והעותק הראשון הגיע מבית הדפוס בשעת החופה, ומיד לאחר מכן הוגש הספר לידי הקדושות. היה זה מעמד מרומם ובלתי נשכח לכל אלו שזכו להיות נוכחים בו, כאשר היה נראה כאילו ויש 'הפסקה בחתונה', ורבנו זי"ע נעקר מכל הסובב ומתייחד עם המציאות החדשה של הוצאת ספר. דמעות התרגשות זלגו מעיניו והוא אמר: "בסיעתא דשמיא זכינו לרגע זה בעת שהזיידעס נמצאים אתנו. בשעה שהזיידעס יורדים לכאן, באה עמם השפעה גדולה מן השמים והם מביאים לנו מתנות. הפעם הביאו לנו מתנה כל כך גדולה, שאנו מייחלים לה כשלושים שנה, ובהשגחה פרטית גלגלו משמים שנקבל את המתנה הזו כשאנו לבושים בבגדי שבת".

בלתי יאומן שרק אחת עשרה שנים חלפו מאז, כאשר במרוצת שנים אלו יצאו לאור במסגרת 'מכון דבר חיים' עשרות ספרי הוד וקודש: 'דבר חיים' על התורה ומועדים ב' חלקים, 'אוצר שיחות קודש' ב' חלקים, 'באר יעקב' על התורה ומועדים ו' חלקים (ועוד כמה חלקים מצויים בשלבי עריכה), 'וחי בהם' ב' חלקים, 'הליכות עולם' ג' חלקים, 'באר רבותינו' ב' חלקים, 'בסוד קדושים', 'כתר מלוכה', 'השכל וידוע', הגדה של פסח 'גל יעקב', הגדה של פסח 'שלשלת הקודש', סידור ומחזורים 'שער התפילה', 'אביהם של ישראל' ב' חלקים (והחלק השלישי בעריכה), 'פקודת חזיתך', 'מדרכי חיים' ו'יש שכר לפעלך'.

ולמרות ריבוי האצרות, כל ספר חדש מתקבל בהתרגשות ובהתרוממות, באופן

פרי צדיק

מהנעשה והנשמע בחצר הקודש

המשך דברות קודש מעמוד ב'

או מתפילתו על הכלל כולו, להרבות כבוד שמים, ולהגדיל תורה ולהאדירה, עד ששכרו ישולם רק בעוה"ב. ובפרט עתה שנמצאים אנו בימי "בין הזמנים", מוטלת החיוב עלינו להשתדל ביתר שאת וביתר עוז, לבוא לביהכ"נ לתורה ולתפילה, ובזאת תתחזק כוח הרבים במלוא עוזה, וכוח הרבים יגן עליו שלא תבוא חטא ועוון על ידו. ולפי"ז יש לבאר נמי מאמר השי"ת למשה רבינו (שמות יד, טו) ויאמר ה' אל משה מה תצעק אלי, דבר אל בני ישראל ויסעו, רצ"ל, שאינו דומה צעקתך היחיד, לכוחם של בני ישראל שהם רבים, אשר בזכותם יזכו לצאת מעבדות לחירות.

יעזרנו השי"ת, שנוכה להתכונן כראוי וכנכון לקראת האי יומא רבא, שהיא ליל האמונה וליל הגאולה, כפי שפירש"י עה"פ (שמות יב, מג) ליל שמרים הוא לה', להוציאם מארץ מצרים, הוא הלילה הזה לה', שמרים לכל בני ישראל לדרתם. שהיה הקדוש ברוך הוא שומר ומצפה לו לקיים הבטחתו להוציאם מארץ מצרים. הוא הלילה הזה לה' - הוא הלילה שאמר לאברהם בלילה הזה אני גואל את בניך. שהלילה הזה מסוגל לגאולת ה' ולגאולת עמו ישראל לעד ולנצח נצחים, ונזכה בהאי שעתא לאכול מן הזבחים ומן הפסחים, בבנין בית מקדשינו ותפארתינו, בהר הקודש בירושלים, בביאת משיח צדקינו במהרה בימינו, אמן.

לאור המצב השרוי כעת,
ובהתאם להוראות

בשבת קודש פר' ויקרא

שערי בתי מדרשינו יהיו סגורים

מזלא טבא וגדיא יאה

מעומקא דליבא נברך בואת
את אנשי שלומינו
שהשמחה במעונם

הרה"צ אהרן טייטלבוים שליט"א
לרגל שמחת הולדת הנכד

הרה"ח איסר זאב שפריי הי"ו
לרגל שמחת הולדת הנכד

הרה"ח משה מאיר אייזנבך הי"ו
לרגל שמחת הולדת הנכד

הרה"ח דוד נחום בוקצין הי"ו
לרגל שמחת הולדת הנכד

הר"ר משה טייטלבוים הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבן

הר"ר חיים מרדכי שפריי הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבן

הר"ר יהושע אריה חיים אייזנבך הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבת

הר"ר שמעון בוקצין הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבת

יה"ר שייבו לראות מהם ומכל יוצ"ח
רוב נחת ותענוג דקדושה

בעתירת קהל עדת חסידי נדבורנה ביתר

של כספי
המעשר
הללו...
זה פשוט

לא יאומן, שאתמול, כשקבענו את הפגישה, בכך בעצם נחתמה ברכת שמים לעסקה כולה, שתיתחם על הבוקר ושלא יחלפו יותר מכמה שעות וכספי המעשר יגיעו בדיוק למי שהם שייכים לו: לרבי זכרוננו לברכה".

ועל אתר הוציא האיש את פנקס המחאות ורשם את מלוא הסכום, כשעיניו זולגות נטפי דמע.

קופת הקודש

ניתן להעביר מעות חיטין
ע"י קופת הקודש של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

במקומות דלהלן:

בעמדות נדרים פלוס ברחבי הארץ ע"ש "בני יעקב"
נדרים פון: 03-7630585 שלווחה 2320

גבעה א'

1/1 חוון איש	רה"ח מנחם רוט
7/6 רבי עקיבא	הרה"ח אהרן גרשטנקורן
אלעזר המודעי 13/11	הרה"ח דוד נחום בוקצין
רוזין 4/4	הרה"ח חיים עקשטיין
התעוררות תשובה 6/2	הרה"ח משה אברהם קליין
בבא סאלי 24/1	הרה"ח משה וינבך
זויהל 7/5	

גבעה ב'

23/2 מעוריטש	הרה"ח דוד בנימין בטלמן
9/6 הר"ן	הרה"ח מנחם מנדל למברגר
9/9 חיי יצחק	הרה"ח מרדכי לפקוביץ
4/8 פחד יצחק	הרה"ח דוד הלטובסקי
29 מעוריטש	הרה"ח חיים שמחה רייזנר
ישמח ישראל 28/15	הרה"ח יעקב פולק

המשך לחיות עם הרבי זי"ע מעמוד ג'

כאשר אני משיג רווח פנטסטי של מאות אלפי שקלים (והאיש נקב בסכום). ישבתי עם עצמי וחשבת: 'רבנו של עולם, את כספי המעשר של העסקה הזו אני חייב לתת לרבי זכרוננו לברכה. אלא שאינני יודע איך יש דרך להעביר לו את הכסף'. חשבתי וחשבת, ולא סיימתי לחשוב, והיה ברור שאצטרך למצוא כתובת להתיעץ, איך מעבירים לרבי זכרוננו לברכה את כספי המעשר. והנה אתם באים, כמו שעות לאחר שנחתמה העסקה, והסכום שאתה זקוק לו הוא בדיוק כסכום

כמדי שנה בשנה
יתקיים סדר לימוד
עשר שעות רצופות
כתקנת קדשו של
כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זיע"א

ביום ראשון פר' צו ד' ניסן
לאור המצב - ילמד כל אחד בביתו
פרטים נוספים בקול קהילתנו

עשר שעות

רצופות

דקה עדת חסידי נדבורנה ביתר